

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/104/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212969
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6412212969.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, pred samosudcom Mgr. Danielom Konerackým, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, Bratislava, Pribinova č. 25, v zast. Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o návrhu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.
Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal proti odporcovi zaplataenia peňažnej sumy z titulu náhrady škody vo výške 4.510,49 eur ako aj z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 902,10 eur, pričom takýto návrh na začatie konania navrhovateľ odôvodnil tým, že mu bola spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. Navrhovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13Er 920/10, EX 10750/10 proti povinnému A. E., nar. XX.XX.XXXX kde navrhovateľ ako oprávnený podal súdному exekútorovi písomným podaním návrh na vykonanie exekúcie pre svoju pohľadávku. Táto pohľadávka vznikla na základe zmluvného vzťahu - zmluvy o úvere medzi navrhovateľom ako oprávneným a povinným A. E., pričom súdny exekútor následne požiadal Okresný súd Žiar nad Hronom o vydanie poverenie na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 26.1.2010, sp. zn. SR 22983/09 zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava, Karloveské rameno 8. Exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla svojou komplexnosťou podstatne ovplyvniť čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 2.3.2011 a to takým spôsobom, že zamietol žiadosť o udelenie poverenia. Exekučný súd tak vzhľadom na skutočnosť, že konanie začalo dňa 22.7.2010 rozhodol po uplynutí zákonnej doby s tým, že bol v omeškaní viac ako 223 dní. Exekučný súd postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tiež v rozpore so zákonom opätovne preskúmal exekučný titul bez splnenia zákonných podmienok a bez toho aby bol na to poverený zákonom. Všeobecný súd mohol preskúmať rozhodcovský rozsudok len v za podmienok § 40 a 41 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Z hľadiska princípu právnej istoty, ktorá existuje v právnom štáte nemôže všeobecný súd dotvárať svoje rozhodovacie oprávnenia smerujúce k zamedzeniu účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie odporcu tam kde neexistujú. Ochrana práva, ktorá bola vymedzená v § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ktorá umožňovala súdnu nápravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne po tom, čo už takýto prostriedok nie je možné uplatniť a to cestou kontroly rozhodcovského rozhodnutia exekučným súdom, ktorej účel je odlišný. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne

posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane tak existuje exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť po uplynutí lehoty uvedenej v § 41 zákona o rozhodcovskom konaní, pričom podľa názoru exekučného súdu je takýto titul nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konania a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Exekučný súd tak svojím postupom spôsobil v konaní zbytočné prietahy a k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe a zároveň svojím rozhodnutím navodil taký právny stav, ktorý založil reálnu nevykonateľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Vzhľadom na tieto skutočnosti a právnu úpravu, ktorá tu existovala v čase žiadosti o udelenie poverenia, mal navrhovateľ za preukázané, že v dôsledku takéhoto nesprávneho úradného postupu došlo k porušeniu jeho práv, v dôsledku čoho mu vznikla škoda vo výške 4.510,49 € a nemajetková ujma vo výške 902,10 €. Suma 4.510,49 € tak predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu vo výške 902,10 € tak vzhľadom na skutočnosť, že postupom exekučného súdu, ktorým bola zmarená nútená vymožitelnosť majetkového práva navrhovateľa a teda bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu nie je konštatovanie takéhoto porušenia dostatočným zadosťučinením vzhľadom na charakter ujmy. V dôsledku oneskoreného rozhodnutia exekučného súdu si zároveň navrhovateľ nemohol urobiť efektívne kroky smerujúce k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky. Navrhovateľ si tak uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie. Výška nemajetkovej ujmy tak predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Keďže napriek žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2013 odporca pozitívne nereagoval bol nútený domáhať sa ochrany svojho práva podaním návrhu na začatie konania.

Odporca s uvedeným návrhom nesúhlasil, žiadal takýto návrh v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že tento návrh je neodôvodnený. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že celý návrh je zmätočný s tým, že navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že takéto dôkazné bremeno by mal znášať sám. Zároveň uviedol, že prietahy v konaní pred všeobecným súdom o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať súd ale túto právomoc má ústavný súd, resp. predseda súdu. Odporca tiež poukazoval na skutočnosť, že mu boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.04.2012, pričom dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba a je tak zrejme, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr a z tohto dôvodu ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Okrem toho navrhovateľ pri predbežnom prerokovaní takéhoto návrhu neposkytol potrebnú súčinnosť a preto nepovažuje odporca takýto nárok za predbežne prerokovaný. Pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle zák. č. 514/2003, ku ktorej došlo pri pôsobení orgánov verejnej moci pri výkone funkcie verejnej moci je potrebné splniť určité predpoklady, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne. Okrem toho prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, pričom odporca poukázal na rozsudok Súdného dvora EÚ C-40/08 Asturcom, ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky v exekučnom konaní. Samotný navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 z ktorého vyplýva, že lehota 15 dní na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi od doručenia žiadosti neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Z uvedeného tak vyplýva, že lehota 15 dní na vydanie poverenia sa netýka prípadov, kedy je podkladom na vykonanie exekúcie vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že podkladom na vydanie poverenia bol rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul tak nedodržanie 15 dňovej lehoty nie je v rozpore so zákonom a nárok je tak neopodstatnený. Tak pred 1.6.2011 ako aj po 1.6.2011 tak zákonná lehota 15 na vydanie poverenia na základe žiadosti sa nevzťahovala na exekučný titul - rozhodcovský rozsudok čo okrem iného vyplývalo aj z dôvodovej správy Zákonná lehota na vydanie poverenia sa nevzťahuje tiež na prípady, kedy bol návrh na vydanie poverenia zamietnutý, pretože ide o zložitý proces pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zamietnutie žiadosti

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z., pretože nesprávny úradný postup možno definovať ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Preto je zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom vylúčená. Naopak exekučný poriadok umožňuje, aby súd žiadosť o vydanie poverenia zamietol v prípade ak je v rozpore so zákonom. Podľa názoru odporcu bol exekučný súd povinný aj podľa judikatúry Ústavného súdu SR ako aj Najvyššieho súdu SR ex offio skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Pokiaľ ide o existenciu prieťahov, tak podľa názoru odporcu sa musí vychádzať z existencie prieťahov ak boli tieto konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní alebo v rozhodnutí Ústavného súdu. Navrhovateľ však existenciu ako aj výšku škody spočívajúcej v rozsahu istiny ako aj príslušenstva, ktoré si vymáhal žiadnym spôsobom nepreukázal. Okrem toho zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi neznamena, že si navrhovateľ nemohol uplatniť nárok pred všeobecným súdom napriek tomu, že mu bol priznaný v rozhodcovskom konaní, pretože zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia a následné zastavenie exekúcie prelamuje materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku, pričom zaniká prekážka rozsúdenej veci. Navrhovateľ tak mohol uplatniť si opätovne svoje právo pred všeobecným súdom podaním návrhu na začatie konania. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu tak jej vznik ako aj výške neboli žiadnym spôsobom riadne preukázaná a navrhovateľ len uviedol všeobecné tvrdenia o jej vzniku. Navrhovateľ tak nepreukázal jej vznik a ani to, že by sa mala poskytovať v peniazoch. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku by mal súd zobrať na zreteľ aj aspekt dobrých mravov, pretože navrhovateľ svojím správaním a to porušovaním práv spotrebiteľov pri uplatňovaní svojich nárokov zo svojej podnikateľskej činnosti vyvolal rozsiahle množstvo súdnych konaní v dôsledku čoho nadmerne zaťažil súdny systém nakoľko súdy aby zabezpečili ochranu práv spotrebiteľom museli preskúmať rozhodnutia rozhodcovských súdov resp. notárske zápisnice. Odporca na záver poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

O takomto nároku rozhodol súd rozsudkom č. k. 10C 104/2012 zo dňa 15.10.2014 takým spôsobom, že návrh navrhovateľa zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu a tým aj k vzniku škody resp. nemajetkovej ujmy s tým, že navrhovateľ nepreukázal výšku škody a ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcu v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ s tým, že odvolací súd uznesením zo dňa 28.5.2015 takýto rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že okresný súd neposudzoval nesprávny úradný postup exekučného súdu, ktorý mal za následok vznik majetkovej škody uplatnenej navrhovateľom z dôvodu uvedeného v návrhu, a teda z dôvodu oneskoreného rozhodovania exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ale návrh zamietol z toho dôvodu, že okresný súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora v primerane dlhom čase, čo príčinou vzniku škody v prejednávanej veci nebolo. Skutkové zistenia, ktoré sú podkladom pre právne posúdenie veci tunajším súdom preto nekorešponujú so skutkovým stavom opísaným navrhovateľom v návrhu na začatie konania, ktorý ani okresný súd nezisťoval, a preto ho nemohol vyhodnotiť správne na základe čoho tak rozhodoval o nároku navrhovateľa, ktorý uplatnený nebol. Okresný súd sa tak nevyporiadal s podstatným tvrdením navrhovateľa v návrhu na začatie konania a to, že mu vznikla majetková škoda v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď tento nekonal pri udelení poverenia v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a keď o nej nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Podľa názoru odvolacieho súdu tak prvostupňový súd nemohol preto správne zistiť skutkový stav vec aj správne právne posúdiť, keď na navrhovateľom uvádzané tvrdenia nevykonal žiadne dokazovanie. Následne tunajší súd v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 18.12.2015 na ktoré predvolal navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa ako aj zástupcu odporcu s tým, že tým, že navrhovateľ ako aj právny zástupca navrhovateľa a odporca mali predvolanie na pojednávanie zo dňa 18.12.2015 riadne doručené, pričom sa na pojednávanie nedostavili a preto súd v zmysle § 101 ods. 2 Osp prejednal predmetnú vec v neprítomnosti účastníkov konania. Právny zástupca navrhovateľa žiadal,

zrušiť pojednávanie z dôvodu porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu ako aj prejudiciálnej otázky v konaní a to z dôvodu, že podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom ústavnú sťažnosť s tým, že zároveň prebieha konanie na Okresnom súde Prešov pod č. k. 7C 6/2010, ktorý sa obrátil na Súdny dvor EÚ s prejudiciálnymi otázkami, pričom takéto rozhodnutie môže mať vplyv na konanie. O takýchto návrhoch navrhovateľa na prerušenie konania súd rozhodol samostatným uznesením, ktorým zamietol takéto návrhy, pričom poukazuje na odôvodnenie takéhoto rozhodnutia. Súd zároveň pojednával v neprítomnosti účastníkov konania resp. ich zástupcov nakoľko dôvody, ktoré uviedol právny zástupca navrhovateľa aby sa pojednávanie odročilo resp. zrušilo súd nepovažoval za relevantné. V predmetnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o vylúčení príslušných sudcov tunajšieho súdu s tým, že vec bola pridelená zákonnému sudcovi, ktorý je nestranný a nezávislý. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ nesúhlasí s rozhodnutím o vylúčení sudcov tunajšieho súdu a podal voči nemu ústavnú sťažnosť podľa názoru súdu nebráni tomu, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to návrhom na začatie konania; vyjadrením odporcu; spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 13Er 920/2010 /EX 10750/2010/; ako aj ostatným spisovým materiálom, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 13Er 920/2010 má súd za preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdnym exekútorom na Okresný súd v Žiari nad Hronom doručená dňa 23.9.2010, k čomu pripojil návrh na vykonanie exekúcie spísaný dňa 22.7.2010 ako aj exekučný titul a to rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 22983/09 zo dňa 26.1.2010. Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol uznesením zo dňa 07.02.2011 tak, že zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom takéto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.3.2011. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že povinný mal postavenie spotrebiteľa a rozhodcovská doložka dojednaná medzi navrhovateľom a povinným má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky a preto je neplatná. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 5.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.4.2011 exekučné konanie zastavil.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako je nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežnom prerokovaní nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenia časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, v prípade ak iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, výška v nemajetkových peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najnovšie však počas 6 mesiacov.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu zo zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Návrhom na začatie konania, sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi náhrady majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu. Za nesprávny úradný postup v súlade s ustálenou súdnou praxou možno považovať ak ide o porušenie právnou normou ustanoveného postupu štátneho orgánu, resp. o porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí - nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Pod termín postup možno subsumovať ako konanie (činnosť) štátneho orgánu, tak aj jeho nekonanie (nečinnosť, alebo opomenutie). Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v ustanovenej lehote. /rozhodnutie NS SR č. 4Cdo 24/2004/.

Tunajší súd z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ prostredníctvom súdneho exekútora doručil exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia dňa 23.9.2010 s tým, že podkladom na vykonanie exekúcie mal byť vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok. Následne tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora tak, že uznesením zo dňa 07.02.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom takéto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.3.2011. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že povinný mal postavenie spotrebiteľa a rozhodcovská doložka dojednaná medzi navrhovateľom a povinným má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky a preto je neplatná. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 5.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.4.2011 exekučné konanie zastavil. Podľa názoru súdu nebolo porušené žiadne

zákonne ustanovenie exekučného poriadku platného a účinného v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia, pretože v tom čase podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011 lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatila na exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda sa nevzťahovala na rozhodcovské rozsudky, pričom podkladom v tomto exekučnom konaní bol rozhodcovský rozsudok. Účelom zmeny takejto úpravy bolo, aby sudy mali dostatok času na posúdenie určitých typov exekučných titulov /rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc/ za účelom ich preskúmania či neobsahujú plnenia priznané na podklade neprijateľných podmienok v spotrebiteľských veciach nakoľko v minulosti nebolo presne určené či takéto tituly v exekučnom konaní možno v spotrebiteľských veciach preskúmať. Keďže nebola daná zákonná lehota pre rozhodnutie v prípade rozhodcovských rozsudkov o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak súd dospel k názoru, že zo strany exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a to prietahom v súdnom konaní. Súd ďalej zistil, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia dňa 07.02.2011, teda asi 4 a pol mesiaca po podaní takejto žiadosti, pričom išlo podľa názoru súdu o primeranú lehotu, ktorou nedošlo k prietahom v exekučnom konaní. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že nebolo tiež zistené, že by predseda exekučného súdu, resp. Ústavný súd SR v tejto veci konštatoval akékoľvek prietahy v konaní z ktorých odvodzoval navrhovateľ svoj nárok. Súd pri výklade pojmu zbytočné prietahy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. vychádzal z ustálenej judikatúry Ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva a to z pojmu právo na prejednanie veci v primeranej lehote, pretože medzi právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právom na prejednanie veci v primeranej lehote niet zásadných odlišností. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Ústavného súdu, dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy. Z tohto vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočného prietahu a pojem zbytočné prietahy nemožno vykladať a aplikovať materiálne. Exekučný súd nezmaril navrhovateľovi možnosť vymáhať jeho pohľadávku voči dlžníkovi tým, že právoplatným rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia tak došlo k vytvoreniu prekážky res iudicata ako tvrdí navrhovateľ nakoľko ten mohol podať návrh na začatie konania na všeobecný súd resp. mohol podať odvolanie voči uzneseniu, ktorým bola žiadosť o vydanie poverenia zamietnutá s tým, že navrhovateľ takéto oprávnenie nevyužil v dôsledku čoho sa takéto rozhodnutie stalo právoplatným. Pokiaľ ide o uplatnenie náhrady skutočnej škody, tak navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik škody a nebola tiež splnená zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v danom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik skutočnej škody a ani nemajetkovej ujmy a neexistuje tu ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom v tom, že rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15-dňovej lehoty, resp. zamietol žiadosť na vydanie poverenia a uplatnenou majetkovou škodou a majetkovou ujmu, súd zamietol takýto návrh v celom rozsahu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pretože odporca mal úspech v celom rozsahu, avšak aj keď si trovy konania uplatnil žiadne trovy si v zákonnej lehote nevyčísľil a ani mu nevyplývajú zo súdnehopisu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach. Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa ho po vyhlásení rozhodnutia vzdali písomne do zápisnice súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať

návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.